

מסכת מנחות

פרק ב משנה ה

פֶּגֶל בַּקֶּמֶץ וְלֹא בַלְבֹּנָה, בַּלְבֹּנָה וְלֹא בַקֶּמֶץ, רַבִּי מֵאִיר אָמַר,
פֶּגֶל וְחֵיבִין עָלָיו כֶּרֶת. וְחֲכָמִים אֹמְרִים, אֵין בּוֹ כֶּרֶת, עַד
שִׁפְּגֵל אֶת כָּל הַמִּתִּיר. מוֹדִים חֲכָמִים לְרַבִּי מֵאִיר בַּמִּנְחָה
חוּטָא וּבַמִּנְחָה קִנְאוֹת, שָׁאֵם פֶּגֶל בַּקֶּמֶץ, שֶׁהוּא פֶּגֶל וְחֵיבִין
עָלָיו כֶּרֶת, שֶׁהַקֶּמֶץ הוּא הַמִּתִּיר. שְׁחָט אֶחָד מִן הַכֹּבָשִׁים לֶאֱכֹל
שְׁתֵּי תְּלוֹת לְמַחֵר, הִקְטִיר אֶחָד מִן הַבְּזִיכִים לֶאֱכֹל שְׁנֵי סְדָרִים
לְמַחֵר, רַבִּי מֵאִיר אָמַר, פֶּגֶל וְחֵיבִים עָלָיו כֶּרֶת. וְחֲכָמִים
אֹמְרִים, אֵין פֶּגֶל, עַד שִׁפְּגֵל אֶת כָּל הַמִּתִּיר. שְׁחָט אֶחָד מִן
הַכֹּבָשִׁים לֶאֱכֹל מִמֶּנּוּ לְמַחֵר, הוּא פֶּגֶל, וְחֵיבִין כָּשֵׁר. לֶאֱכֹל
מִחֲבֵרוֹ לְמַחֵר, שְׁנֵיהֶם כָּשֵׁרִים:

